

Att hitta sin plats

Hur viktigt det är att varje kroppsdel fungerar som den skall. Vi tar det ofta för givet tills någon del blir svag eller inte fungerar. Gud har ju skapat dig och mig så otroligt sinnrikt. Tänk om örat skulle sitta där munnen är eller tvärtom. Eller om foten skulle byta plats med handen. Hur skulle det se ut?

Likaså är det i Kristi Kropp. Det är viktigt att vi hittar vår plats i kroppen för att den skall fungera så bra som möjligt. Försöker vi vara en kroppsdel som vi inte är menade till, börjar snart kroppen halta eller må dåligt. Jag tror att vår kyrka och även vår värld hade sett annorlunda ut om vi bejakade de gåvor vi fått. Samtidigt behöver vi uppmuntra varandra att använda våra olika gåvor och talanger. Ibland har vi svårt att själva se vad vi är bra på och behöver någon annans ögon att se med. Istället konkurrerar vi ofta med varandra eller jämför oss för mycket med andra. Det är inte meningen att vi skall vara lika. I mångfalden hittar vi styrkan, när vi ser att var och en av oss är unik och att vi kompletterar varandra. Detta är ju naturligtvis sant även ute i samhället och på arbetsplatsen. När vi hamnar på fel plats blir det snart uppenbart för alla.

Jag fick ett bra exempel på detta, när vi var på väg hem från vårt julfirande i Florida. Det var två flygvärdinnor som servade oss på planet. Den ena tog sig tid att prata lite extra och var allmänt vänlig i sitt bemötande. Vi kan kalla henne Sherry. Hon ansträngde sig för att få oss att må gott och det märktes att Sherry trivdes själv med sitt arbete. Men så såg jag att hon tog sig för ryggen ibland och verkade ha ont. När jag frågade om hon hade ont i ryggen, berättade Sherry att hon nyligen genomgått en stor operation. Jag lovade att be för henne. Sherry lyste upp och såg tacksam ut. När vi lämnade planet tackade Sherry för mina böner och min omtanke om henne. Vår kontakt hade tydligen gett henne förnyad styrka under färden, så hon kunde betjäna oss på bästa sätt. Hon hade hittat sin plats.

Den andra flygvärdinnan, vi kan kalla henne för Kay, var allmänt sur och tvär. När människor ville bli servade, verkade allt bara besvärligt. Jag bad om att få mjölk i mitt te. Då svarade hon,

- Det kunde du väl bett om direkt?

En liten flicka nära oss, blev åksjuk och kräktes. Kay blev ombedd att hjälpa till och svarade till allas förvåning,

- Vad kan jag göra åt det?

Denna kvinna hade hamnat på fel plats. Kays gåva var inte att betjäna andra människor. Det var uppenbart.

Vi kanske inte alltid kan hitta det perfekta arbetet för oss, varken på arbetsplatsen eller i församlingen, men vi kan göra vårt bästa i de uppgifter vi får. När människor ser att vi anstränger oss och har rätt attityd, finns det alltid förståelse och tålamod. För det kan ta tid att utveckla en gåva eller finna sin plats. Ett sådant exempel fick jag när jag stod i matkön i livsmedelsaffären häromveckan. Jag var trött och lite stressad och kön ringlade sig fram mycket långsamt. Irritationen växte hos mig när jag på avstånd betraktade den sävliga flickan i kassan. När det till slut var min tur skulle jag precis säga något ironiskt om hennes långsamma tempo. Jag blev istället bemött med världens härligaste leende som gav mig både munhäfta och en sådan ”energikick” att all irritation bara rann av. Tänk vad ett leende kan göra. Jag gick därifrån och kände mig både skamsen och glad. Skamsen för att jag först hade dömt ut denna flicka, men glad för hennes skull. Hon hade hittat sin plats och fick sprida värme och kärlek till många i den affären.